

forslaget er maaske ikke helt klart, men det er altsaa at forstaa saaledes, at Kommunen skal tilvejebringe de Grunde, som ejes af private, og som nødvendigvis maa medtages — der skal naturligvis tages saa lidt med som muligt. Med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 5 maa jeg bemærke, at jeg er meget betænkelig derved, og naar jeg er gaaet med til at stille det, er det under Paavirkning af det ærede Medlem fra Færøerne, som har ment, at Lagtinget ikke kan paatage sig Forpligtelsen til de forskellige kommunale Havnes Vedligeholdelse i Tilfælde af, at der sker en større Katastrofe. Jeg mener nu egentlig, det var ret rimeligt, at Lagtinget paatog sig en lidt anden Forpligtelse end den, vi normalt plejer at paalægge Amtskommunerne her i Landet, idet jeg synes, man maa se paa Forholdene saaledes, at naar vi beslutter at udføre en hel Mængde Anlæg paa forskellige Pladser paa Færøerne, hvilke Anlæg skal tjene den samlede Landsdel til økonomisk Fordel, er det ret rimeligt, at Lagtinget, hvis de enkelte smaa Kommuner under visse Forhold ikke kan klare deres Vedligeholdelse af disse Anlæg, træder hjælpende til. Det forekommer mig, at man ved den Ændring, som det ærede Medlem for Færøerne har faaet os alle til at gaa med til, om end for mit Vedkommende modstræbende, lægger Byrden udelukkende over paa de enkelte Smaakommuner; man skubber paa en vis Maade Ansvar et bört fra sig, idet det Ansvar, som paahviler Lagtinget, kun kommer til at gælde dette, at Kommunerne gør deres Pligt med Hensyn til Vedligeholdelsen. Der er jo en Væsensforskel paa, at Lagtinget har Ansvar for, at Kommunerne gør deres Pligt, og at det direkte er ansvarligt overfor Staten for Vedligeholdelsen. At der var denne Væsensforskel, var mig ikke klart, straks da Ændringsforslaget blev forelagt, men det er efterhaanden blevet mig tydeligt, og jeg vil gerne høre den højtærede Minister udtale sig om dette Punkt, da det er af Vigtighed at vide, om den højtærede Minister vil modtage Ændringsforslaget, og i bekræftende Fald, om han vil modtage det saaledes, at Forpligtelsen for Lagtinget forstaaes paa den Maade, at det, indenfor hvad det kan overkomme, virkelig skal træde hjælpende til overfor Kommunerne. Thi selvfølgelig er det med Hensyn til store Katastrofer lige meget, om vi skriver det ene eller det andet, i saadanne Tilfælde maa man overveje, om man overhovedet paa ny vil bringe f. Eks. en sammenstyrtet

Mole til Veje, om det ikke er billigere at lade den ligge, eller om Staten skal hjælpe til at bringe den til Veje igen. Man kan selvfølgelig ikke gaa nogen anden Vej, Lagtinget kan ikke tvinges til at paatage sig større Forpligtelser overfor Staten, end det kan magte, slikt vil ingen Rigsdag nogen Sinde paatvinge en enkelt Amtskommune. Jeg vil gerne afvente den højtærede Ministers Udtalelser om dette Spørgsmaal, da mine Tvivl med Hensyn til dette ikke uvigtige Punkt maaske derefter vil bortfalde.

Ændringsforslag Nr. 6 har jeg ikke kunnet tiltræde. Jeg skal ikke gøre meget Vrøvl i den Anledning, men det forekommer mig, at der er lidt forkert i at sige, at naar vi nu har vedtaget dette Forslag, er det egentlig ganske lige meget, om der spares noget eller ej ved Udførelsen af Foretagendet; de Beløb, her er bevilgede, skal gaa med. Det forekommer mig altsaa urigtigt at forandre Lovforslagets Tekst paa dette Punkt, og derfor henstiller jeg, at man stemmer imod dette Ændringsforslag. Der er noget urimeligt i at sige, at hvis man maaske opgiver et helt Anlæg paa Færøerne, kan man tage under Overvejelse at lave et andet i Stedet for; fordi der maaske paa et enkelt Anlæg, f. Eks. det i Thorshavn, ved Flytningen af Kajanlægget kan spares 50,000 Kr., bør man ikke paa Forhaand være bundet til at anvende dem et andet Sted. Der er udmærket god Grund til at spare paa disse rundelige Udgifter, og derfor sympatiserer jeg ikke med en Ændring af Lovforslagets Ordlyd paa dette Punkt, skønt jeg maa indrømme, at den neppe kommer til at spille en større Rolle, da man jo af Erfaring ved, at de Penge, der een Gang er bevilgede, som Regel gaar med.

Hvad Ændringsforslag Nr. 7 angaar, havde jeg hellere set, at der havde staaet, at Udgifterne ved de samlede Anlæg fordeles over 7 Aar, medens der her kun er Tale om Thorshavns Havn. Jeg har flere Gange i Udvalget forsøgt at faa dette ændret, men det har ikke været mig muligt at faa de andre Medlemmer med dertil. I Virkeligheden kan Fordelingen alligevel blive nogenlunde fornøftig, men jeg havde egentlig ønsket, at den højtærede Minister stod friere med Hensyn til Anlæggenes Rækkefølge og Udførelsesmaade; Ændringsforslag Nr. 8 er en Følge af Ændringsforslag under Nr. 5.

Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger om Ændringsforslagene, idet